

lægge Ministeriet det til alvorlig Undersøgelse og Prøvelse af det Spørgsmaal, om der maa skee bør fremkomme en Lov for dette Tilfælde, eller om man kan følge en tidligere Sædvane. Det ærede Medlem, der nys begjærede Ordet, har underrettet os om, hvad der blev gjort, da der havde fundet lignende Oprin Sted, udgaaende af en tilsvarende Fanatisme, som var fremkaldt ved uheldige Skrifter, der dengang vare indførte fra Tydskland — dette er ikke Tilfældet her — idet man angreb en enkelt Klasse af Statsborgere, som man siden har erkjendt, at man har gjort megen Uret, og om hvem man nu indrømmer, at de udgjøre en Deel af vor Stats allerbedste Borgere; da man havde behandlet disse paa en ligesaa fanatisk og ubillig Maade, idet de ikke kunde forsvare sig, men bleve undergivne en Selvtægt, gav man dem — sagde det ærede Medlem — ikke Erstatning, men Politiet lod de ituslagne Ruder indsette. Var der imidlertid dengang Tale om Andet? Dersom Politiet sagde: Den hele Skade, Du har lidt, bestaaer i ituslaaede Ruder, og dem ville vi lade indsette, saa fik de Vedkommende jo Erstatning, og her begjæres heller ikke Mere. Dersom Politiet i Roeskilde, Dagen efterat Ruderne vare slaaede itu, havde labet dem sætte ind igjen, dersom Politimesteren, som selv har erklæret, at han ikke turde lade denne Mand stige i Vognen paa Banegaarden, fordi hans Liv derved vilde være i Fare, hvorimod han fik ham til at gaae bagud af Byen, havde skrevet til ham 4—6 Timer efter, eller Dagen efter, og sagt: Nu er Alt i Ro, kom nu tilbage, Ingen vil gjøre Dig Noget, og dersom den Paagjældende havde følt, at han kunde boe der i Ro med sin Familie, havde denne Sag været i Orden; det var imidlertid ikke ham selv alene, der ikke kunde blive der; men man forfulgte ogsaa hans Familie, efterat han var borte, og søgte at ødelægge hans Eiendom (Stemmer: Nei!). Den 14de var han borte, og Natten mellem den 14de og 15de blev der hyderligere slaaet Ruder itu. Det ærede Medlem for Helsingør (Thune) har stillet denne Sag overmaade simpelt og rigtigt, idet han sagde, at dersom vi nægte at lade dette Andragende gaae ind til Ministeriet, kommer det til at see ud, som om vi gabe vort Misfald til Selvtægt og

opfordrede dertil. Vi sige jo ikke her, om der skal gives Erstatning eller ikke, men vi indsende blot dette Andragende til Ministeren; vi overlade det da til ham at undersøge dets Indhold og at gjøre, hvad der sædvansmæssigt er gjort ved lignende Leiligheder tidligere, naar en Sag paa den Maade er fremmet ved en Beslutning af Thinget. Vise vi derimod dette Andragende fra os, ville vi ikke, uden dog at afgjøre Noget med Hensyn til Sagen selv, indsende denne Klage til det Forum, der trænger til vor Understøttelse, hvertang der skal gjøres noget Extraordinært i en Sag, da billige vi Selvtægt. Denne Mand klager over Selvtægt, han forlanger at faae undersøgt, om han ikke bør have Erstatning for den Vold, han har lidt, og vise vi denne Begjæring tilbage, give vi Medhold til Selvtægt; i det Mindste vil Sagen blive saaledes forstaaet af den langt overveiende Deel af Befolkningen, som seer den simpelt. En Tilbagevisning vil blive udlagt, som om vi her havde sagt: Hør, I Roeskildianere, I have egentlig gjort Ret den Dag, I ødelagde denne Mand's Eiendom.

Formanden: Jeg skal bemærke, at en saadan Forflaring angaaende en Beslutning af Thinget ikke vil være rigtig, og jeg troer ikke, at man ved at afgjøre, hvorledes man vil stemme i denne Sag, skal tage Hensyn til, at der kan komme en saadan falsk Udtydning af Thingets Beslutning tilstede. Jeg maa i det Mindste gjøre Indsigelse imod, at en Beslutning af Thinget om Intet at foretage med Hensyn til den foreliggende Sag med Rette kan underlægges den Betydning, som den ærede Taler meente.

Tscherning: Det skal være mig kjært, om Sagen ikke kan undergives en saadan Betydning; jeg forlanger Intet videre; men naar vi indsende Andragendet til Ministeren, ere vi sikke paa, at der ingen Misforstaaelse kan være. Jeg skal ikke længere opholde mig ved denne Sag; jeg holder mig overbeviist om, at man, uanset hvilken Stemning man har imod Manden, i alt Fald senere vil komme til den Erkjendelse, at her er handlet med en skadelig, fantastisk Iver, som, i Stedet for at gavne vor